

какво направление да зематъ, дѣто прѣкара се съ това повечето врѣме отъ денѣтъ, безъ да се земе нѣкакъвъ край. Така като прѣзъ миналата нощъ бѣхъ ходилъ на стража, то трѣбова малко и да си поспя на толковато голѣмъ день, дѣто щомъ съмъ заспалъ въ училищната си стая пѣщо $1\frac{1}{2}$ часъ, ненадѣйно дожда единъ отъ мойтѣ ученици на име Тодоръ Петровъ отъ село Бършелии и ми извѣстива това: „Учителю! тамъ при Пенковата кула, ей сега хванаха единъ турчинъ съ единъ сивъ конь и ножъ, щото не знамъ какво ще го направятъ.“ Той като тичалъ оттамъ уплашилъ се, та се раздихтилъ до толкова, щото по нататѣкъ несмѣй да ми гевори. Азъ го попитахъ, а ми отъ кои наши Българи е хванатъ? Отговори ми отъ Диня кехаята, Пенка и други още, които го мжчиха тамъ и искаха да му зематъ конятъ, часятъ и ножятъ така щото, азъ като видѣхъ това уплашихъ се и побѣгнахъ до тукъ, дѣто до сега могли да сж го убрали. Като получихъ това извѣстие отъ него, разбрахъ, че става нѣколко дена отъ страхъ на тия слухове, турцитѣ не сж направили никакво опитване за споразумение на Нова Загора и Едирне; щото тоя турчинъ трѣбува да е натоваренъ съ миссия въ видѣ на простъ пжтникъ като шпионинъ, дѣто е зелъ направлението отдолу камъ С.-Истокъ и то все по пжтьтъ на желѣзницата, въ сжщото врѣме като приглѣда добръ линията здрава ли е или не; защото отъ два три дена машината претана да върви камъ Н.-Загора, която захванала да се спира само до турското село Карабунаръ 3 часа на югъ далече отъ насъ; та да извѣсти и двѣтѣ страни на турцитѣ. Тоя часъ го повикахъ и му казахъ: „Тодоре! Скоро да идешъ да имъ извѣстишь на тия да го притърсятъ да пѣма писма въ себе си; защото той непрѣменно е шпионинъ.“ И той тоя часъ отърча къмъ оная посока къмъ кждѣто го е видѣлъ отъ хванатитѣ и като приближилъ до ближната воденица, несмѣялъ отъ страхъ да иде по нататѣкъ, дѣто се научилъ отъ людиятъ на воденицата, че билъ обранъ и очистенъ, та извѣсти за станалото. Освѣнъ тоя ученикъ, имахъ още двама други Димитръ Илчевъ Узунувъ и Дими-